

[Finansministeren.]

med stor forsigtighed; det er da klart, for grundlovens hovedregel stiler selvfølgelig mod at beskytte privatlivets fred; men der kan altså gøres en undtagelse, og der er gjort en undtagelse i lovgivningen, sådan at man uden egentlig kendelse kan gå ind. Det er klart, at når min forgænger svarede således, som det blev nævnt, så var det helt korrekt, for der er ikke en bemyndigelse på det område; det er det vi søger nu: at få en tilsvarende bemyndigelse som den, der findes andre steder. Men deri ligger altså ikke, at man nu fra skattemyndighedernes side vil gå på jagt over for skatteyderne. For det første er bestemmelsen begrænset til de forretningsdrivende, det er forretningsregnskaberne, det drejer sig om, og for det andet sigter den kun på de ganske få tilfælde — jeg tror, det bliver et minimumt antal — hvor en forretningsdrivende vil sige til skattevæsenet: her må De ikke komme ind! Jeg tror ikke, det er noget, der spiller nogen rolle, og det er som sagt en bestemmelse, der i forvejen findes i toldlovgivningen; men jeg er villig til at se på det i udvalget.

(Kort bemærkning).

Foged: Finansministeren har nu præciseret, at det ikke kan blive den almindelige tredje person, der kommer ind i billedet, den almindelige borger, det er de forretningsdrivende, der er inde i billedet, og dermed er jeg sådan set tilfreds med finansministerens udtalelser. Så er den uklarhed, som fremkom på grundlag af fremsættelses-talen, ryddet af vejen.

Men når finansministeren nu drager den konklusion, at jeg skulle have sagt, at ellers kan jeg tiltræde resten, så må jeg henvise til min første tale. Deri står den konklusion, jeg er kommet til, og de ting, som vi ikke fra venstres side kan tiltræde, herunder dette, at den udvidede adgang til revision, den udvidede adgang til eftersyn på stedet, vil vi meget gerne helt anderledes have gennemdiskuteret med finansministeren. Vi er ikke helt sikre på, at det er nødvendigt at ændre på de regler, og det er derfor, jeg har taget ordet.

Må jeg endelig til slut sige, at mine udtalelser om amtsligningsinspektoratet ikke

var fremsat for at diskvalificere amtsligningsinspektørerne; det var for at sige, at vi finder, at den bedste udvidelse af skatteadministrationen ville være, at skatterådene havde et større apparat at arbejde med, og at skatterådene havde det fremfor amtsligningsinspektørerne. Vi ønsker en udvidelse først og fremmest inden for skatterådets område med sekretariat — og først og fremmest dér — fremfor inden for amtsligningsvæsenet; det skal ikke være usagt.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Jeg skal ganske kort blot sige dette, at udvidelsen skal ske begge steder. Det er simpelt hen situationen i dag. Det er ikke et enten-eller, om det skal være amtsligningsinspektorerne, eller det skal være skatterådene, eller det skal være den kommunale ligning eller den statslige ligning. Situationen i dag er, at ligningen er for dårlig over det hele, og det er det, vi er enig med kommunerne om. Vi kan simpelt hen udvide over det hele, for der er behov for det. Skatterådene har sagt til mig: vi ser med meget stor interesse på det arbejde, der er taget op for at udvide amtsligningsinspektorerne, som så kan hjælpe skatterådene. Det er skatterådene enig med os i. Vi kan altså roligt gå i gang med at udvide på alle områder, ikke specialisere os.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til udvalget angående ligningslovforslaget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 21 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om almindelig omsætningsafgift.